

[Korsgaard.]

og til stort Ubehag for Bilisterne. Jeg er derfor tilbøjelig til at mene, at man paa dette Omraade endnu ikke er naaet saa langt frem, som det er ønskeligt for alle de tre Kategorier af færdselsberettigede, som her er nævnt.

Jeg hilser for saa vidt med Tilfredshed, at der nu er forelagt og vil blive vedtaget et Lovforslag, som kan faa nogen Betydning paa dette Omraade. Men selvfølgelig ser jeg ogsaa, saaledes som den ærede Ordfører for Venstre var inde paa, at der her sker et Forsøg paa at komme ind over det kommunale Selvstyre paa Vejteknikkens Omraade, idet man nu fra Myndighedernes Side søger at faa Ret til at paalægge Kommunerne at anlægge Cykle- og Gangstier, selv om en Kommune ikke forud har tænkt at ville gøre det. Jeg hører ogsaa til dem, der i saa vidt Udstrækning som muligt søger at bevare det kommunale Selvstyre baade for Sognekommuner og Amtskommuner, men paa dette Omraade, hvor jeg, som sagt, navnlig lægger Vægt paa det sikkerhedsmæssige Moment, synes jeg alligevel, der kan være Forhold, der gør det, om ikke just nødvendigt, saa dog tilladeligt at give en tilsynsførende Myndighed Adgang til at træffe disse Bestemmelser. Vi ved jo, hvordan et Par Sognekommuner, for den Sags Skyld ogsaa et Par Amtskommuner eller en Amtskommune og en Bykommune, kan støde sammen. En æret Taler, vistnok Ordføreren for Venstre, mente, at Bykommunerne alle Vegne havde deres Cykle- og Gangstier i Orden, hvor der er Tale om Landeveje og Gader med Tilslutning til Landeveje. Det er nu ikke Tilfældet alle Steder. Jeg kan f. Eks. nævne, at vi i Thisted Amt ved Indkørselen til Thisted paa vor Amtsvej har anlagt udmærkede Cyklestier og Gangstier; her er det Bykommunen, der mangler at faa Tilslutningen dertil bragt i Orden. Jeg antager for øvrigt, at man fra Bykommunens Side ofte er villig til at bringe Sagen i Orden, saa snart man kan faa en tilfredsstillende Ordning med de bevilgende Myndigheder, men jeg nævner dette som et Bevis paa, at det dog endnu ikke er sket alle Steder. Oftere er det vel imidlertid, som den ærede Ordfører for Venstre sagde, Landkommunerne, maaske i visse Tilfælde Amtskommunerne, der ikke har faaet Sagen bragt i Orden, og der kan, som jeg nævnte før, ske dette, at to Kommuner støder sammen; een er villig til at bringe Sagen i Orden, maaske endda to er villige til det, men en mellem-

liggende Kommune ønsker ikke, i hvert Fald ikke paa det paagældende Tidspunkt, at være med. I saa Fald synes jeg, det kan være rart, og maaske oven i Købet nødvendigt, at en tilsynsførende Myndighed kan sige til vedkommende Kommune: Værsgo', nu har du at være med.

Jeg ved jo ikke, i hvor vidt Udstrækning man fra Ministeriets Side vil bruge Loven, naar den nu antagelig bliver vedtaget. Jeg vilde for saa vidt hellere have, at Loven var kommet til at sortere under Ministeriet for offentlige Arbejder, som i Forvejen har en Del med Vejene at gøre, idet jeg er noget bange for, at der, hvis der bliver for mange Faktorer til at administrere Vejvæsenet og til at forvalte de Penge, som er til Raadighed derfor, vil gaa lidt flere Penge med paa disse Omraader end nødvendigt. Der er jo af Motorskatten afsat visse Beløb til Vejvæsenet, men vi ved, at der er Bud efter disse Penge fra mange Sider. Sidste Vinter blev der vedtaget en Lov om Snækastning; ingen ved paa nuværende Tidspunkt, hvor mange Penge denne Lov kræver, og hvor mange Penge den har krævet i indeværende Aar. Men naar der stadig kun er de samme Penge til Raadighed, disse godt 50 Mill. Kr., og naar der bliver flere og flere Huller at putte dem i, maa ogsaa Tilskuddet til Amtskommuner og Sognekommuner blive procentvis mindre. Derfor vil jeg med nogen Betænkelighed se paa, hvis man fra Justitsministeriets Side skulde forlange alt for store Beløb til Anvendelse paa disse Omraader, og jeg havde, som sagt, hellere set, at Lovforslaget var kommet til at sortere under Ministeren for offentlige Arbejder.

Vi er fra konservativ Side villige til at støtte Lovforslaget og stemme for det, ikke mindst fordi det af § 2 fremgaar, at det er noget af en Forsøgslovgivning, man er inde paa, idet Loven er begrænset til Tiden indtil 1941, altsaa kun kommer til at gælde i 2 Aar.

Jeg vil gerne have, at Lovforslaget kommer til Behandling i et Udvalg, for at man der kan forhandle om, hvorvidt det er muligt at faa Loven ind under Ministeriet for offentlige Arbejder. Jeg ved ikke, om den højtærede Justitsminister vil være ked af at komme af med den, men kommer den ind under Ministeriet for offentlige Arbejder, skulde det selvfølgelig være saadan, at Justitsministeren kunde henvende sig til Ministeren for offentlige Arbejder og tale med ham om Sagerne og faa ham til at